

SVETAC TJEDNA

Sveta Elizabeta Ugarska, vojvotkinja, zaštitnica i franjevačka trećoređica
(1207.- 1231.)

Sveta Elizabeta je bila kćerka ugarsko-hrvatskoga kralja Andrije II. Rodila se god. 1207. u Ugarskoj. Kad su joj bile tek 4 godine, već su je zaručili za turingijskog grofa Ludovika. Vjenčanje s njim obavljeno je kad joj je bilo 14 godina, a njemu 20. Unatoč tome što su bili tako mladi, pa bi čovjek mogao reći i nesprenni za brak, njihov je brak bio ipak sretan. Sama je Elizabeta priznala svojoj vjernoj sluškinji Isentrudu: »Ako ja toliko ljubim jedno smrtno stvorenje, koliko više moram ljubiti Gospodina, koji je besmrtni i gospodar svijeta!« I vjerna Isentruđa pripovijeda o međusobnoj bračnoj ljubavi Ludovika i Elizabete ovako: »Ljubili su se divnom ljubavlju te su jedno drugo blago poticali na hvalu i službu Bogu.« Elizabeta je nježno ljubila svoga muža, a i on nju zbog njezine ljepote, plemenitosti i dražesnosti. Iako je i izvana bila veoma lijepa, nipošto nije bila zavodljiva. Među plemićkim napirlitanim damama Turingije grofica Elizabeta bijaše zbog svoje jednostavnosti u odijevanju te čednosti i skromnosti u životu gotovo prezirana. Ona se na dvorcu Wartburgu nije razlikovala mnogo od sluškinja jer je i sama neprestano radila, a malo ili ništa se zabavljala. Uostalom, ona je za zabave imala malo vremena jer je već s 15 godina postala majka, rodivši prvoga sina, u 17. godini rodila je kćerku, a u 20. godini još jednu kćerku. Slatki i pun ljubavi Elizabetin bračni život trajao je kratko. U ljetu god. 1227. Ludovik je pošao na križarsku vojnu. Elizabeta je tada pod srcem nosila i očekivala porod svoga trećeg djeteta. Tri mjeseca kasnije jedan joj je glasnik donio vijest da je grof Ludovik u Italiji umro. Elizabeta je tada zabugarila: »Umro! A s njim je umrlo i sve moje dobro na ovome svijetu.« Postavši udovica i nezaštićena, oboriše se na nju pohlepa i zavist svojte koja je nikad nije pravo podnosila. Bila je potjerana s dvorca Wartburga; oduzeli su joj i djecu, a ona se njima u prilog odrekla baštine. Kao franjevačka trećoređica prihvatila je u potpunosti evanđeosko siromaštvo. Umrla je 17. studenoga 1231. U jednom pismu duhovni vođa svete Elizabete Konrad Marburški, koji ju je jako dobro poznao, ovako opisuje njezin život: »Elizabeta je smjesta započela obilovati krepostima. Tijekom svega života tješila je siromahe.

A onda je započela sasvim ishranjivati gladne jer je zapovijedila da se sagradi svratište u koje je prihvatila veći broj bolesnika i nemoćnih. Svima koji bi ondje potražili milostinju, darežljivo je dijelila dobročinstvo ljubavi. To nije činila samo tu, već po svim krajevima i dokle god dopirao vlast njezina muža. Sve je svoje zalihe iz četiri kneževine svoga muža do te mjere potrošila da je naredila da se za potrebe siromaha proda svaki ukras i sva skupocjena odjeća. Imala je običaj da dva puta na dan, jutrom i navečer, osobno obide sve svoje bolesnike. Osobno se brinula za one koji bijahu među njima najodvratniji. Neke je hranila, drugima prostirala, neke na svojim ramenima prenosila i obavljala mnoge druge čovječne usluge. U svemu tome volja njenog muža blage uspomene nije zatečena nezahvalnom. Potom je, nakon smrti svoga muža, krenula k najvišem savršenstvu i od mene molila uz mnoge suze da joj dopustim da prosi od vrata do vrata. Na sam Sveti petak, kad su oltari bili razotkriveni, stavila je ruke na oltar u jednoj crkvi svoga grada kamo je dovela malu braću. U prisutnosti nekih odrekla se svoje volje, svih odličja svijeta i onog što je Spasitelj savjetovao u Evanđelju da treba ostaviti. Kad je to obavila i videći da je može progutati buka svijeta i svjetska slava one zemlje u kojoj je za muževog života slavno živjela, iako sam bio protivnik, otišla je u Marburg. Tu je u gradu sagradila jedno ubožništvo. Okupljala je bolesne i slabe, a bijedne i najprezrenije postavljala za svoj stol. Osim tih djelatovnih djela, pred Bogom svjedočim, rijetko sam kad sreo ženu koja bi više razmatrala. Neke su žene i neki redovnici u nekoliko navrata vidjeli: kad je dolazila iz osame na molitvu kako njeno lice čudesno sjaji, dok joj iz očiju prosijavaju kao sunčane zrake. Ispovijedio sam je prije smrti. Pitah je što treba učiniti s njenim imanjem i pokuštvom. Rekla je da sve, za što se već odavno tek pričinjalo da posjeduje, treba pripasti siromasima. Zamolila me da im sve porazdijelim, osim jeftine tunike koju je sama nosila i u kojoj želi biti ukopana. Kad je to bilo gotovo, primila je Gospodinovo tijelo. Poslije toga, sve do večernjeg časa često je govorila o najboljem što je čula u propovijedi. Potom je, najpobožnije, preporučivši Bogu sve koji su sjedili uza nju, izdahnula kao da je blago usnula.« U času svoje smrti u srcu nije imala drugo do plamena svoje ljubavi kojim je izgarala za svoga Boga i sebi slične: za savršenstvo ljubavi, koja je najveće blago, svega drugoga bila je lišena. Napokon je napustila svoje tijelo, u prve pijetlove, 17. studenoga 1231. kao u veoma smirenu snu. Malo prije toga je u svojoj maloj sobi čula preblagi pjev; nakon toga je rekla: 'Gledajte, to je čas u koji je Djevica rodila Isusa!' Nakon što je živjela potpuno lišena svega, kao i Krist kad je umro na križu, umrla je u istom siromaštvu u kojem se On htio roditi. Ako živimo od Kristove smrti, njegova je smrt za nas počelo novog života, onoga za koji se valja nanovo roditi da bismo postali Božja djeca.« Sahranjena je u Marburgu. Samo četiri godine kasnije, Grgur IX. priznao je njezinu svetost, uzdigavši je na čast oltara.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
SRCA ISUSOVA**

**TRIDESET I TREĆA NEDJELJA KROZ
GODINU - 16.11.2014. - GODINA II., BR.12**

“ U malome si bio vjeran, uđi u radost gospodara svoga!”

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu: »Čovjek, polazeći na put, dozva slugu i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj sposobnosti. I oputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarev. Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!' Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga.' A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobojah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!' A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisao sijao i kupim gdje nisao vijao! Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.' 'Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.'«

Riječ Gospodnja Mt 25, 14-30

Misli za današnje evanđelje

Odgovorno upotrebljavati talente koje Bog daje

U parabolama o talentima Isus iznosi mjerilo za budući sud pred Bogom. Gospodin će nas procijeniti prema tome kako smo upotrebljavali "talente" i sposobnosti koje nam je darovao kao ljudima i vjernicima. Što nam je veći "kapital" povjeren, to je veće Božje očekivanje. Svaki od nas ima određeni stupanj nadarenosti, vještine i sposobnosti. Te "talente" povjerio nam je gospodar. Isus nas danas poučava da će naše mjesto u kraljevstvu nebeskom ovisiti o vjernom upravljanju nad darovima koje nam Bog daje.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Podcjenjujem li talente svoje i drugih ili ih čak držim bezvrijednim?
2. Što činim da se zakopano blago u mom partneru, članovima obitelji i radne sredine ojača i umnoži na dobro svih?

Misne nakane kroz tjedan

17.11. Ponedjeljak – Sv. Elizabeta Ugarska, redovnica

07:30 = Ivan Moškun

18:00 = Ivan i Dorka Kišur, Vladimir Belavić, Ivan Tuškan

18.11. Utorak - Roman, Odon

07:30 = na nakanu za sve Vukovarce, poginule i nestale, ožalošćene i ranjene

18:00 = ob. Despot i Vučić; Darinka Đukić; ob. Pekeč, Delač i Cvitković; na nakanu

19.11. Srijeda – Obadija prorok

07:30 = na nakanu

18:00 = Stjepan Miklić

20.11. Četvrtak – Oktavije, Zlatko

07:30 = Branko Resman, euharistijsko klanjanje nakon mise

18:00 = ob. Lukinić, Rade i Rujevčan

21.11. Petak – Prikazanje Blažene Djevice Marije

07:30 = ob. Jurčević i Petrić

18:00 = Mato Mažuran; Cecilija Kahlik; Pave Malinar; Matija i Marija Vine; Franjo, Marko i Jela Brezetić;

22.11. Subota - Sv. Cecilija

07:30 = Nikola i Anuša Češljari

08:00 = Korona u Hrnetiću, susret svećenika Karlovačkog dekanata s arhiđakonom

23.11. Nedjelja – ISUS KRIST Kralj svega stvorenja

09:00 = ob. Sekulić i Škrčić; Nikola i Milka Pužin

10:30 = župna sveta misa

18:00 = ob. Petančić

- U nedjelju 23.11.2014. na Švarči proslava je Sv. Cecilije. U 17 sati je sveta misa a nakon mise je nastup svih zborova našeg dekanata, poslije zajedničko kratko druženje.

Vjetrobran

Vozeći se novim autom, vozač i suvozač živo komentirahu sve dobre i funkcionalne, sitne, a bitne detalje. Zapazivši čisto vjetrobransko staklo, pohvališe dobre brisače koji ga održavaju kvalitetnim radom, osiguravajući sigurnu vožnju dobrom vidljivošću i preglednošću. Tek što završiše pohvale brisačima, izađoše iz krivine, a sunčeve zrake što padoše ravno na staklo umalo ih zaslijepiše. Obojica zanijemahu uočivši koliko je po njemu ostalo tragova masnih mrlja, koje se, istina, ne vide u normalnim okolnostima, nego tek kad sunce udara ravno u vjetrobran. Slično je i s čovjekom. U redovitim okolnostima svagdašnjice ne vidi mrlje nakupljene na stjenkama duše. Obuzet obvezama i zaslijepjen kratkovidnošću ne uočava koliko masnoće i prljavštine, grijeha i propusta nosi na sebi. Nakon što izloži dušu zrakama nebeskog svjetla, uočava koliko se nečistoće uhvatilo na prozore njegove duše. Tek u sjaju Mladog Sunca s visine postane svjestan prave čistoće na koju je pozvan.

Vukovar

Tamo gdje sunce izlazi
Na istoku Lijepe naše
Smjestio se lijepi grad
Prozvali ga Vukovar.

Tamo su ljudi došli
I vidjeli ljepote zemlje ove
I veliku rijeku
Koja se Dunavom zove.

Tekli su dani stvarao se grad
Ljubav je rasla u gradu tome
Radilo se i gradilo
Za pokoljenja i ljude mnoge.

Bio je to stvoreni grad
Za ljude mnoge.
Tako je Vukovar rastao i cvao,
Sve dok zli tuđinac
Nije nam ga razorio i ukrao.

Rušili su i kule i zgrade
Ubijali njegove ljude.
Branili ga ljudi, rodoljubi
Junaci što postaše
Dio prošlosti naše.

Čudio se svijet i divio junaštvu tome,
Al ne mogaše izdržati nalete zla
I barbare s istoka nove.
O sunce drago, s istoka izlaziš,
A barbari nama također na istoku žive.

Ne daju nam mira
Jer su od zla i zlo siju.
Svi mi znamo da smiraji dana
Novu zoru očekuju.

Naša je zora s novim jutrom
na istoku došla,
pa se opet mirno živi.
Hvala ti sunce
Što ćeš novim jutrom i toplinom svojom
Opet sve da smiriš.

Lijepom našom od istoka do zapada
Nova se zora rađa
I donosi nam slobodu
Što je od svega slađa.

Franjo Mazal